

Gospodarska in prosvetna razgibanost v šmarškem okraju

Sadjarška podružnica za šmarški okoliš je imela svoj redni občni zbor. Bil je zelo živahen in veliko so se pogovorili o narejenem in bodočem delu. Izvoljen je bil po večini star odbor z delavnim predsednikom Ivanom Vrežetom na čelu. Veliko korist te podružnice smo spoznali posebno letos, ko smo v njeni sušnici posušili veliko sadja. Prav hvaležni pa moramo biti pri tem naši banski upravi, ki je z veliko podporo pomagala zgraditev. Tudi za izboljšanje in povečanje sadovnjakov v našem kraju je podružnica že veliko storila, ko vsako leto naroča in potem z velikim popustom prodaja prvovrstno sadno drevje svojim članom. Uspehi njenega dela so že povsod vidni.

Tudi živinorejska zadruga ne spi. Na precej živahnem občnem zboru 18. februarja je bil izvoljen odbor s predsednikom Stefanom Lorgerjem.

Vinarska podružnica pa je polagala račune 25. februarja. Izvoljen je bil stari odbor pod skrbnim vodstvom Ivana Vrežeta. Letos 7. in 8. aprila bo podružnica priredila v Šmarju v Katoliškem domu vinski sejem, ki naj v prvi

vrsti pripomre, da bo tudi dobro šmarško vino našlo dobrega kupca. To prirediteljev ima na skrbi poseben pripravljani odbor, ki mu predseduje naš delavni župan Ivan Turk.

Zima nas letos hudo tlači, tako da je marsikdo, ki je mislil, da bo lahko vso zimo brez skrbi kuril, le moral se prej v gozd po nova drva. Tudi pomladansko delo se bo malo zavleklo, pa se bo že vse lepo uredilo, samo da bi živehi v miru, ki si ga vsi tako iz srca želimo.

Pa tudi v prosvetnem delu ne spimo. To zimo smo imeli dve igri, prvo je priredil Fantovski odsek, drugo pa Prosvetno društvo. Podrobno prosvetno delo pa se vrši pri sestankih in telovadbi. Nimamo zaman dvorane v Katoliškem društvu! Člani FO se dvakrat na teden zberejo v njej, v nedeljo se pa komaj vrstijo v njej sestanki in telovadba članic Dekliškega krožka, mladecev, mladenk in naraščaja. Lepo število mladine se zbira tu in ob pogledu nanjo nas ni strah bodočnosti. Imeli smo tudi že dva farna sestanka, ki sta bila prav lepo obiskana, posebno drugi.

Posvetu

Proti Čehoslovaški. Kakor poroča angleški novinski urad, se je madžarski zunanji minister grof Czaky v javnem govoru odločno izjavil proti vsaki obnovitvi Čehoslovaške. Njegovo mnenje je, da je v interesu vse Evrope, da Čehoslovaška ne sme nikdar več biti obnovljena. Zato opozarja zapadni velesili (Francijo in Anglijo), da bi nastal zelo nevaren položaj, če bi ti velesili dajali prezgodnje obljube. To stališče se ne da spraviti v sklad z interesi malih narodov. Madžari so tudi mal narod in se tudi trudijo, da ne bi bili prideljeni v življenjski prostor kakšnega velikega naroda. Kar je njim prav in kar sami želijo za sebe, morajo priznati tudi drugim malim narodom. Sicer pa si sami izpodbijajo izpod nog tla, ki na njih stojijo — pravi na koncu poročila angleški novinski urad.

Premogovni spor med Anglijo in Italijo. Novembra lanskega leta je Anglija napovedala zaporo nemškega izvoza. Izrecno so pa Angleži izvzeli ob tej priliki nemške dobave premoga Italiji za dobo treh mesecev. Anglija je hotela z izjemo napram Italiji poudariti svoje prijateljsko stališče. Dne 1. marca pa

je potekel rok za izredno postopanje angleških zapornih oblasti z nemškimi dobavami premoga Italiji. Do 6. marca so odvedli Angleži 14 italijanskih ladij, katere so vozile nemški premog iz Roterdama v Holandiji v Italijo v angleško kontrolno postajo. Na nerodajnem italijanskem mestu izjavljajo, da je krivda za sedanjí spor med Rimom in Londonom na strani Anglije. Že v lanskem decembru so pričela med italijansko in angleško vlado pogajanja, ki bi naj bila pripravila Italijo za nakup premoga v Angliji. Italija je bila za to. Odklonila je pa angleško zahtevo, naj bi dobavljala Angliji v zameno za premog proizvode težke industrije. Ker potrebuje Italija sama te proizvode, zato je ponudila Angležem poljedelske pridelke. Anglija je tako zamenjavo odklonila in pogajanja so se razbila. Zadnje dni pa je po ponovnih pogajanjih med Italijo in Anglijo prišlo do sporazuma glede nemškega premoga. Angleži so izpustili vse italijanske ladje s premogom, ki so že odplule v Italijo. V bodoče pa italijanske ladje ne bodo več vozile nemškega premoga, in že po premog poslani ladje se bodo prazne vrni-

le v Italijo. Kakšen je pa sporazum med Anglijo in Italijo v nadaljnjih točkah, pa še ni znano, pač pa so se vršili razgovori med italijanskim poslanikom v Londonu in med angleškim zunanjim ministrom lordom Halifaxom — po italijanskih poročilih — v več kot prisrčnem tonu.

Zlata se boje. V Ameriki so v skrbeh radi neverjetno velikega dotoka zlata, ki se od izbruha vojne steka v Ameriko iz vsega sveta, posebno pa iz Evrope. Tako je trenutno v Združenih državah Severne Amerike okrog 19 milijard dolarjev zlata, na vsem ostalem svetu pa le 9 milijard dolarjev. Politični in gospodarski krogi Amerike so mnenja, da ta ogromna masa zlata škoduje svetovni trgovini in stanju cen v Ameriki. Senator Thomas je zato predlagal, da se naj izvoz zlata iz Amerike z zakonom pospeši in da se naj posameznim državam dovolijo večja posojila v zlato.

Stara slovenska knjiga na Kitajskem. V misijonski knjižnici v Pekingu se nahaja med drugimi knjigami, kakor poročajo »Katoliški misijoni« (marčna številka), tudi 200 let stara slovenska knjiga »Katoliško-krščanskega nauka pesmi«. Knjiga je bila natisnjena leta 1729. v Gradu. Spisal jo je Ahac Steržinar, ki je bil od leta 1713. do leta 1741. župnik v Gornjemgradu. Knjiga vsebuje na 266 straneh pesmi, ki se pojejo pri krščanskem nauku, na božjih potih, pri sv. misijonu, zlasti pa pri sv. Francišku na Straži (pri Gornjemgradu). Namen pisatelja je, kakor izpoveduje v predgovoru, dati mladini, ki rada poje, v roke nabožne pesmi, iz katerega se bo najlaže naučila najpotrebnejšega krščanskega nauka. Kako je ta preko 200 let stara slovenska knjiga prišla na Kitajsko, še ni znano. Morda jo je tjakaj ponesel s seboj kak star slovenski misijonar.

Monskovski nadškof kardinal dr. Faulhaber je izdal pretekli mesec pastirsko pismo svojim škofljanom, v katerem se obrača zoper ukinjenje verouka v strokovnih šolah. Hkrati pa v tem pismu, ki je bilo prebrano po vseh cerkvah, s toplimi besedami hvali zvestobo in pogum katoliške mladine, ki zdaj z veliko vneto obiskuje krščanski nauk po katoliških cerkvah.

V veri — rešitev. Soproga slovečega kitajskega maršala Čangkajšeka, ki je hči velikega kitajskega demokrata in narodnega preporoditelja Sunjatsena, je imela nedavno govor v radiu. Poudarila je v svojem govoru, da bo civilizacija (omika) človeštva popolnoma propadla, če ne bo človeštvo služilo Bogu, marveč denarju. Vera je edina sila, ki nas še more rešiti.

šču ni bilo nikogar. Šubin je pogledal mlatilnico in šel proti hiši.

Alekseja in njegovo ženo je našel v veliki sobi. Ob njegovem vstopu sta oba starca vstala in pazila na vsak njegov gib. Šubin ju spočetka niti ni pogledal. Njegovo pozornost je vzbudil odsvit sončnih žarkov, ki se je odbijal od kositernih krožnikov, razvrščenih na polici.

»Te krožnike bi jaz potreboval,« si je mislil in sklenil, da bo takoj poslal Karanzina ponje.

Aleksej je opazil, kam je uprt Šubinov pogled in je stlenil, da bo krožnike takoj skril.

Šubinu se ni mudilo z govorjenjem. Gledal je krožnike in užival ob misli, da bodo čez pol ure njegovi. Na posled je odvrnil pogled od njih.

Aleksej je z gnusom gledal to okroglo glavo, ki je bila podobna kaki žogi. V srcu se mu je vzbudila želja, da bi mogel to glavo breniti kot kako žogo, da bi se skotalila do reke in v reko, kjer bi jo požrle ribe, ki so požrle tudi njegove nedolžne žrtve.

Karina je stala poleg moža. Bila je manjša od njega. Tudi ona je opazovala Šubina — morilca. Ob pogledu nanj ji je groza stiskala srce. Spomnila se je na Klavsa, ki je še lažji krvoločnež.

Šubin se je vzravnaval in si prizadeval, da bi si nadel čim strožji izraz. Zavedal se je, da mora kazati odločnost,

zlasti če že starca vesta za usodo Natašinega očeta in Olgorora. Neodločnost bi izdajala njegov strah.

»Aleksej Andrejev,« je začel z močnim glasom, »sporočam ti, da jutri zjutraj pride iz Jaske šest delavcev, ki bodo nadzirali delo mlatilnice in lokomobile.«

»Šest?« je vprašal Aleksej. »Zakaj šest? Prejšnja leta so bili samo trije.«

»Jaz nisem dal zapovedi!« je mrko odvrnil Šubin.

»Oni pridejo od sovjeta iz Jaske. Nam ne preostane drugo, ko da jih sprejmemo. Sicer pa, če nam pošljajo šest sodrugov delavcev, je to znak, da je letošnja mlatilnica močnejša v proizvodnji kakor je bila prejšnja in potrebuje več izučeni delavcev. Sploh je nova mlatilnica jasen dokaz za uspeh petletke. Tako velike in dovršene mlatilnice ni v nobeni kapitalistični državi. Samo delavnice sovjetske republike morejo ustvariti nekaj tako popolnega. In to je dokaz za moč in veličino boljševiške revolucije.«

Zadnje besede je izgovoril s takim ognjem, da je kar zardel.

Starega Alekseja pa Šubinove besede niso mogle navdušiti.

»Mi moremo dati samo tri postelje,« je hladno odgovoril. »Ako nočeš, da bi po dva spala v eni postelji, potem še drugod poišči tri postelje.«

(Dalje sledi)

res. Kadar so vojne, pravijo, se to vprav obrne. V vojnem času je rojenih več dečkov. V vojni dobi pride na sto rojenih dečkov po 106 do 107 dečkov. Najbolj pa je čudno, da se to ne ponavlja samo v deželah, ki imajo vojno, ampak tudi v nevtralnih državah. Številke o rojstvih iz let 1914. do 1918. in sicer iz Anglije ter Nemčije in iz Holandske ter Danske so dokaz za to. Statistiki se veselijo, ker so odkrili ta čudoviti pojav. Zdravniki so primorani priznati to dejstvo. In matematičarji so že izračunali, da bi bili na svetu le še sami moški, če bi kaka vojna nenehoma trajala sto let.

Peč v žepu. Vsak dan nas presenetli s kakimi novimi iznajdbami, ki naj bi all pospeševale človekovo udobje ali pa